

РЕШЕНИЕ

№ 593

гр. Варна, 23.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ралица Ц. Райкова

при участието на секретаря Елена Ян. Петрова
като разгледа докладваното от Ралица Ц. Райкова Търговско дело № 20223100900295 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба, подадена от Н. И. К., ЕГН *****, адрес: *****, **срещу** ЗАД „Бул Инс“ АД, ЕИК 831830482, седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Джеймс Баучер“ No 87, представлявано заедно от С.С.П. и К.Д.К., с която са предявени обективно кумулативно съединени **искове с правно основание чл.432 от КЗ и чл.86 от ЗЗД** за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от **26 000 лв. /двадесет и шест хиляди лева/, представляваща** обезщетение за претърпените от ищеца **неимуществени вреди**, изразяващи се във физически болки и страдания, чувство за безпомощност, страх от пътуване с МПС и отключване на автоимунните заболявания: псориазис вулгарис, витилиго и алопекция ареата, вследствие на ПТП, настъпило на 31.07.2021г. в гр. Варна, на кръстовището на бул. „Владислав Варненчик“ с бул. „Мария Луиза“, по вина на водача на лек автомобил „Фолксваген Голф“, с рег. No ***** Т. И. Т., който при управление на автомобила по бул. „Мария Луиза“ по посока Аспарухов мост нарушил правилата за движение по пътищата – чл.6 т.1 от ЗДвП, като преминал на червен сигнал на светофарната уредба и ударил завиващия на ляво, на зелен сигнал на светофарната уредба, към бул. „Вл. Варненчик“ автомобил „Мазда 6“ с рег. No *****, управляван от ищеца, като отговорността на виновния водач към момента на инцидента е застрахована при ответника по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ със срок на действие до 02.02.2022г., **ведно** със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба в съда / 09.05.2022г./ до окончателното изплащане на задължението, както и сумата от **729,44 лв. / седемстотин двадесет и девет лева и четиридесет и четири стотинки/, представляваща** законната лихва за забава върху претендираната главница за периода от 28.01.2022г. / датата, на която изтича тримесечният

срок от предявяване на застрахователната претенция пред застрахователя/ до 08.05.2022г./датата, предхождаща датата на подаване на исковата молба в съда/.

В рамките на производството от ответника е направено **възражение за съпричиняване** с правно основание **чл. 432 ал.2 от КЗ**, доколкото се твърди, че ищецът е преминал на неразрешен сигнал на светофарната уредба, и/или не е пропуснал движещият се с предимство насрещен автомобил и/или е бил без поставен предпазен колан, като е допринесъл за получените от него увреждания.

ИЩЕЦЪТ твърди, че на 31.07.2021г., около 23:00ч., при управление на лек автомобил марка „Мазда“, модел „6“, с рег.№ *****, собственост на баща му - И.Г. К., преминавайки през кръстовището на бул. „Мария Луиза“ с бул. „Владислав Варненчик“ с подаден сигнал за ляв завой и предприемайки ляв завой, бил блъснат от преминалия на „неразрешен“ червен сигнал на светофарната уредба, автомобил марка „Фолксваген“, модел „Голф“ с рег.№ ***** собственост и управляван от Т. И. Т. с ЕГН *****, с адрес: г*****. Произшествието било посетено от служители на ОД на МВР, които съставили Констативен протокол за ПТП с потрадали лица № 958 и АУАН № 421936 31.07.2021г. На 02.09.2021г. било издадено Наказателно постановление №***** за несъобразяване на поведението със С.ните сигнали на виновния водач Т. И. Т.. Посетилите ПТП, служители на ОД на МВР, установили, че автомобилът марка „Фолксваген“, модел „Голф“ с рег.№ ***** има сключена валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ със ЗД „Бул Инс“ АД с полица № BG02/121000407058, валидна до 02.02.2022г. От претърпяното пътно - транспортно произшествие на управлявания от ищеца автомобил марка „Мазда“, модел „6“, с рег.№ *****, били нанесени материални щети, които били заведени, оценени и заплатени от ЗД „Бул инс“ АД в тримесечен срок. Ищецът твърди, че е претърпял и неимуществени вреди в резултат на описаното ПТП. Сочи, че не помни какво точно се е случило, но си спомня, че след като отворил очи не знаел какво се е случило и му трябвало известно време, за да осъзнае, че е бил блъснат. Спомня си, че първите му усещания, след като излязал от колата били, че лявата половина на лицето му горяла, парела. После усетил същото по китката на лявата си ръка, хълбоците и болка в дясната част на гръдния кош. В началото усещал само това парене, но постепенно започнали болки по цялото му тяло, които се усилвали, като най-силна била болката в гръдния му кош. Случайни минувачи му донесли вода и някой от тях се е обадил в КАТ и в Спешна помощ. След като бил откаран в Спешното отделение на МБАЛ „св. Анна“ Варна, му била взета кръвна проба и му направили рентгенова снимка на гръдния кош. Болката се увеличавала и стигала до състояние, в което не можел да си поеме въздух. На 05.08. 2021г. посетил Оделението по Съдебна медицина при МБАЛ „Св. Анна“ Варна за преглед и описване на състоянието му. Три - четири седмици след претърпяното продължавал да изпитва силна болка в областта на гръдния кош, при дишане, при навеждане, при лежане, т.е. при каквото и да е физическо движение или при покой. Усетил, че след инцидента започнал да накуцва. Преди катастрофата тренирал редовно и бил в отлична физическа форма. След инцидента не можел да продължава да тренира, поради болките и контузиите и се наложило да прекрати всякаква физическа активност, дори

вървене пеша. Също така, започнали и проблемите със съня, не можел да спи от болката и от спомените от удара при инцидента. Също така му било трудно да се концентрира и да върши каквато и да е елементарна дейност. Трябвали му няколко дена, докато отново се престрашил да излезе от дома си. След това избягвал да се движи и да пресича улиците, по които се движели коли с по-висока скорост. Все още не можел да се престраши да се качи в кола, дори да се вози, както и за шофиране, тъй като все още му било пред очите състоянието, в което се намирал, докато не знаел какво се било случило от предприемането на ляв завой до следващия момент, в който се опитвал да се ориентира къде бил и какво се случвало. След инцидента започнал да губи на петна окосмяването в областта на брадата си. Страдал от автоимунно заболяване -алопеция ареата, симптомите, на което се проявявали при силен стрес. Преди инцидента нямал проблеми и нямал никакви видими симптоми. След месец - два забелязал и появата по лицето на зачервявания и образуване на сухи плаки по кожата на цялото му тяло. Направил си изследвания и посетил трима лекари дерматолози, които му поставили и диагноза за още едно автоимунно заболяване - псориазис вулгарис, симптомите, на което се появявали при силна уплаха, стрес. Също така му установили и трето автоимунно заболяване - витилиго, което също се отключвало при силен стрес, уплаха. Преди ПТП-то, в което пострадал бил в отлична външно и вътрешно, физическа форма за момче на 21 години. Бил симпатичен и добре сложен, в отлично здраве и прекрасен външен вид. След инцидента бил в невъзможност да тренира, да се движи, изглеждал ужасно и загрозен от всичките петна и симптоми на болести, които се отключили. Спрял да се събира с приятели, за да не го виждат как изглежда сега, надявайки се, че ще си върне предишния прекрасен външен вид, скоро, но нещата ставали все по- зле. Не можел да си намери дори приятелка в този вид. Не можел да кандидатства и да започне работа, защото изглеждал ужасно и никой не искал да го вземе в този вид на работа. Не можел да шофира, тъй като не отминавали спомена от инцидента и от състоянието му на безтегловност и незнание къде и кой бил. Целият му предишен живот, който водел като момче на 21 години приключил. Сега бил болен, грозен, без социален и нормален живот, подложен на безкрайни лечения и в тежест на семейството си. Обобщава, че в издадените медицински удостоверения от Съдебна медицина с № 790/2021г. и № 1202/2021г., били описани следните физически травматични увреждания, които ищецът твърди да е претърпял в следствие на ПТП-то: болки и ожулвания в областта на дясна ноздра, дясна ребрена дъга и над нея, по предна мишнична линия, в двете хълбочни области и към лява слабинна област, по задна повърхност на дясна гривнена става, дясна длан в основата на първи и втори пръсти, предновътрешна повърхност на ляво коляно, липса на окосмяване в три участъка с размер 2.5 см, 2 см и 22 мм по кожата в областта на горна и средна трета на шията централно и в дясната половина на шията в горна трета, под нивото на ръба на долната челюст. Ищецът е предявил писмена застрахователна претенция пред ответното дружество, по която последното отказало плащане с нарочен писмен документ, получен от ищеца.

В срока по чл. 367 от ГПК, по делото от **ОТВЕТНИКА** е постъпил отговор на исковата молба, в който оспорва иска по основание и размер. Не оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност" на

автомобилистите за процесния лек автомобил „Фолксваген Голф“, с рег. № *****. Оспорва наличието на всички елементи от фактическия състав на деликта, в това число противоправност и вина в поведението на водача на МПС. Оспорва изрично механизма на настъпване, като сочи, че констативният протокол за ПТП не се ползва с материална доказателствена сила за настъпване на ПТП. Оспорва твърдението, че водачът на Фолксваген голф е преминал на червено, като сочи, че именно ищецът е нарушил правилата за преминаване. Оспорва твърденията, че в резултат на процесното ПТП ищецът е претърпял цитираните в исковата молба телесни повреди - по вид и степен. Оспорва твърденията ищецът да е изживял значителен стрес, както и този стрес да е отключил или довел до влошаване на наличните при ищеца автоимунни заболявания. Оспорва твърдението, че стрес да е способствал за проявление на автоимунното заболяване „псориазис“, като твърди, че ищецът не страда от това заболяване, доколкото и данни за наличие на такова изцяло липсват в медицинските документи. Твърди, че видно от документите към исковата молба при направените рентгенови изследвания от 31.07.2021г. не са били установени травматични изменения при черепа и гръдния кош на ищеца. Видно от останалите медицински документи, данни за оплаквания за световъртеж се съдържат единствено в този, издаден 9 месеца след ПТП документ, с оглед на което и поради дългия изминал времеви период, те не биха могли да са следствие на събитието. Видно от фиша за спешна медицинска помощ на 31.07.2021 - след ПТП - ищецът е бил изписан след провеждане на отразени изследвания, като няма данни да е изпадал в безсъзнание и е бил контактен, като единствено се е оплаквал от болки в гръдния кош. Соци, че ако действително е налице стрес и душевни страдания у ищеца, то те са резултат от лабилна психика и предходната му обремененост. В условията на евентуалност твърди, че е налице съпричиняване от страна на ищеца, който като водач на МПС бил извършил множество нарушения на ЗДвП - не бил пропуснал движещото се на право МПС „Фолксваген“, навлязъл бил в кръстовището в момент, когато това не е било безопасно и бил преминал на червен сигнал на светофарната уредба. Твърди още, че ищецът управлявал л.а. „Мазда б“, с рег. № ***** без поставен предпазен колан, като така е допринесъл в значителна степен за уврежданията си. Твърди, че е налице обективна причинно-следствена връзка между поведението на самия пострадал от една страна и настъпилите вреди, като същите произтичат по вид и степен и от собственото му противоправно поведение. При спазване на правилата на ЗДвП, както и при правилно поставен предпазен колан вредите или не биха настъпили или щяха да бъдат в значително по-лека степен. Твърди, че претендираната с исковата молба сума в размер на 26000 лева е силно завишена и не отговаря на трайно установената практика на съдилищата за обезщетения за подобен род вреди и на принципа на справедливостта, заложен в чл. 52 от ЗЗД. Оспорва претенцията за забава като твърди, че застрахователят не дължи лихва върху обезщетението. Ищецът не бил сезирал дружеството с претенция за изплащане на обезщетение по чл. 380 КЗ, а съгласно чл. 380, ал.3 КЗ, непредставянето на данни за банковата сметка от страна на пострадало/увредено лице имало последиците на забава на кредитора по отношение на плащането, като застрахователят не дължи лихва. Моли за отхвърляне на исковата претенция, поради изложените съображения, евентуално за

присъждане на обезщетение съобразно възраженията за съпричиняване.

В срока по чл. 372 от ГПК, по делото от **ИЩЕЦА** е постъпила допълнителна искова молба, с която поддържа изведените с исковата молба фактически и правни твърдения. Оспорва твърденията на ответника, изложени в отговора.

В срока по чл. 373 от ГПК, по делото от **ОТВЕТНИКА** е постъпил отговор на допълнителна искова молба, с който поддържа всички направени с отговора възражения.

В съдебно заседание ищецът не се явява, представлява се от процесуален представител, който поддържа предявените искове, моли за уважаването им и за присъждане на разноски по представен списък. В открито съдебно заседание за ответника не се явява законен или процесуален представител, депозира писмено становище, с което оспорва исковата претенция, поддържа подадените отговори, като моли за отхвърляне на исковете и за присъждане на разноски по представен списък.

След съвкупна преценка на доказателствата по делото и съобразявайки становището на страните, съдът приема за установено следното от **фактическа страна**:

Приети за безспорни и ненуждаещи се от доказване са следните факти и обстоятелства:

1/ на 31.07.2021г., около 23:00ч., ищецът при управление на лек автомобил марка „Мазда“, модел „б“, с рег.№ *****, собственост на баща му - И.Г. К., преминавайки през кръстовището на бул. „Мария Луиза“ с бул. „Владислав Варненчик“ за ляв завой, бил блъснат от автомобил марка „Фолксваген“, модел „Голф“ с рег.№ ***** собственост и управляван от Т. И. Т. с ЕГН *****, с адрес: г*****.

2/ наличието на валидно, към датата на произшествието, застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника за лек автомобил „Фолксваген Голф“, с рег. No *****, със срок на действие до 02.02.2022г.

Ищецът е отправил писмена застрахователна претенция към ответника на 02.08.2021г. за имуществени, и на 28.10.2021г. за неимуществените вреди. С писмо от 06.12.2021г. застрахователят отказал изплащането на обезщетение с мотив, че не са ангажирани безспорни доказателства относно вината на застрахования при ответника водач.

За установяване механизма на настъпване на процесното ПТП, от страните са ангажирани: Констативен протокол за ПТП с пострадали лица No 958 /31.07.2021г. /л.9/, Акт за установяване на административно нарушение No 421936 / 01.08.2021г. /л. 94/, Наказателно постановление No *****/ л.8/, съдебна- автотехническа експертиза, справка от фирмата, обслужваща светофарната уредба и свидетелски показания.

От Констативен протокол за ПТП с пострадали лица No 958 /31.07.2021г. /л.9/, Акт за установяване на административно нарушение No 421936 / 01.08.2021г. /л. 94/ и Наказателно постановление NO *****/ л.8/, се установява, че вина за настъпилото ПТП има водачът на лекия автомобил „Фолксваген“, модел „Голф“ с рег.№ ***** - Т. И. Т., ЕГН *****, който преминал на неразрешен „червен“ сигнал на светофарната уредба и блъска завиващият на ляво автомобил, управляван от ищеца, който преминавал на разрешен „зелен“

сигнал.

От разпита на свидетеля Ж. М., който е съставил и констативния протокол за настъпилото ПТП, се установява, че пътната обстановка и местоположението са в съответствие с отразеното в протокола. Свидетелят не помни конкретния случай.

От разпита на свидетеля Т., който е управлявал лекия автомобил „Фолксваген“, модел „Голф“ с рег.№ ***** участвал в ПТП-то, се установява, че решил да премине на светофарната уредба на Катедралата, движейки се по бул. Мария Луиза посока Аспарухов мост, тъй като мислел, че има време. Самият водач сочи, че броячът на светофара, както показвал 4 – 5 сек., изведнъж станал жълто и минал на жълто, но впоследствие от камерите се установило, че е минал на червено, а ищецът минал на зелено. Свидетелят изказва недоумението си как така когато минал на жълто, при ищеца станало зелено и той минал на зелено. Твърди, че бил първа кола, валило дъжд, нямало интензивен трафик в този късен час, като шофирал с 40-50 км/ч. Преди „Mazda“ –та нямало друг автомобил, който да завива наляво. Ударът настъпил челно. Няма спомен за препятствия, ограничаващи видимостта в процесния пътен участък.

От Общинско Предприятие Тасруд, след издадено съдебно удостоверение, са представени справка за режима на работа на светофарната уредба на бул. Мария Луиза и бул. Владислав Варненчик, схема, циклограма и скици на фазите, от които се установява, че режимът на работа на светофарната уредба е с три фази, като не се позволява едновременно преминаване на движещите се направо по бул. Мария Луиза и завиващите наляво по бул. Владислав Варненчик откъм Аспарухов мост.

По делото е изслушано и прието заключението на вещото лице инж. Й. М. по допуснатата автотехническа експертиза. От същото се установява, че светофарът на процесното кръстовище не позволява едновременно движение в направление направо за движещите се по бул. „Мария Луиза“ посока Аспарухов мост и тези, изпълняващи завой на ляво към бул. „Вл. Варненчик“, идващи в обратна посока от бул. „Христо Ботев“. Според документите по делото, вероятният механизъм на ПТП определя, че автомобил „Фолксваген“ е преминал със закъснение стоп линията при смяна на сигнала на светофарната уредба към червен. Закъснение спрямо началния момент на изгасване на зеления сигнал от около 4 секунди. В случай, че л.а. „Мазда“ е потеглил от покой, той е имал възможност да спре аварийно в зоната от 28 метра, единствено и само в случай, че е действал своевременно на начално навлизащия в кръстовището л.а. „Фолксваген“ – констатациите са при движение на автомобилите със скорост до 50 км/ч за л.а. „Фолксваген“ и 27 км/ч за л.а. „Мазда“. Използването на предпазни колани при фронтални удари намалява многократно риска от увреждане спрямо волана и арматурното табло, при правилно позиционирана седалка и положен ремък на колана. Всички автомобили от линията „Мазда 6“, разполагат с триточкови инерционни колани при мястото на водача и пътниците. В зависимост от точната модификация и производствена година, коланните механизми биват комбинирани с пиротехническа техника и механизъм за обратно изтегляне на коланния ремък. Скоростта на двата автомобила е невъзможна за точно определяне, тъй като по

делото липсва изготвен огледен протокол, снимков албум, запис на катастрофата, оглед на процесните увредени автомобили. В случай на движение на л.а., „Фолксваген“ с 50 км/ч и реакция в момента на пресичане на стоп линията, той е имал възможност да спре аварийно преди точката на ПТП.

Въз основа на всички обсъдени по-горе доказателства, които са еднопосочни и непротиворечиви по своята същност, вкл. и от показанията на разпитания свидетел Т., съдът възприема, че именно шофьорът Т. И. Т. е преминал на „червен“ неразрешен сигнал на светофарната уредба и е предизвикал процесното ПТП.

По делото е изслушано и прието заключението на вещите лица – доц. д-р С. В. и д-р Д. Д. по допуснатата комплексна съдебно-медицинска и съдебно-психиатрична експертиза, която не е оспорена от страните и съдът кредитира, като кореспондираща с останалия доказателствен материал по делото. От заключението на вещите лица се установява, че в резултат на ПТП на 31.07.2021г. Н. И. К. е получил ожулвания в областта на лицето, двете хълбочни области, лявата длан, лявото коляно, лява слабинна област, контузия на гръдния кош. Описаните травматични увреждания са резултат на удари с или върху твърди, тъпи предмети, биха могли да бъдат получени по указаните време и начин. В своята съвкупност описаните травматични увреждания са обусловили временно разстройство на здравето неопасно за живота. Травматични увреждания от този вид отзвучават в рамките на 2-3 седмици, като към настоящия момент няма данни за възникнали усложнения във връзка с тях. При провеждане на прегледа от вещите лица, ищецът е посочил, че след претърпяното ПТП същият е изпитвал нарушения в съня, главоболие, тревожност, свързана предимно с пътуването с автомобил, нарушена концентрация. След появата на симптомите на кожните заболявания (витилиго, алоpecia areata, псориазис), бил ограничил социалните си контакти, срамувал се от външния си вид, избягвал да се събира с компании извън дома си. Вещите лица заключават, че оплакванията на ищеца съответстват на Разстройство в адаптацията (F43.2 по МКБ-10). Освен самото ПТП, роля в развитието на разстройството са изиграли и описаните кожни (автоимунни) заболявания. Понастоящем ищецът е психично здрав. Не бил посещавал психиатър или психолог и не бил провеждал съответно лечение. Липсва медицинска документация и обективна информация относно психичното му състояние в този период. Към настоящия момент не се установява необходимост от психотерапевтично или психиатрично лечение. Изрично вещите лица констатираат, че при прегледа се установяват видими белези на заболяванията - алоpecia areata, витилиго и псориазис vulgaris. Същевременно в наличната по делото медицинска документация няма данни кога и от кого са установени тези заболявания и какво лечение е било назначено и провеждано. Алоpecia areata била спомената в Медицинско удостоверение № 790/05.08.2021г., издадено от Отделение Съдебна медицина при МБАЛ „Св. Анна-Варна“ АД. Изрично се сочи, че всяко едно от описаните заболявания е с автоимунна генеза и може да бъде провокирано от или влошено в резултат на преживян стрес. Наличните заболявания не повлияват лечението и възстановителния процес във връзка с установените травматични увреждания при ПТП-то. Установените травматични увреждания в областта на гръдния кош – дясна ребрена дъга и

областта над нея, тези в областта на двете хълбочни области, могат да бъдат получени при действието на поставен предпазен колан при реализиране на ПТП. Останалите травматични увреждания могат да бъдат получени при отваряне на предпазната въздушна възглавница.

За установяване на интензитета на неимуществените вреди, продължителност на лечение и отражение в живота на ищеца, последният е ангажирал двама свидетели, които са разпитани в о.с.з, проведено на 28.11.2022г. Съдът кредитира показанията на свидетелите Христо Стоянов Димитров /втори братовчед на ищеца/ и Г. И. К. / брат на ищеца/, след като съобрази разпоредбата на чл. 172 от ГПК и доколкото показанията кореспондират с останалия доказателствен материал и са еднопосочни. И двамата свидетели потвърждават за настъпил инцидент с ищеца, като и двамата са посетили ПТП-то непосредствено след настъпването му. Свидетелите сочат, че ищецът е бил много притеснен и уплашен от случилото се. Не е имал открити рани, а само охлузвания и натъртвания от колана и въздушната възглавница, като е бил прегледан в болницата и веднага след прегледа освободен. Сочат, че след инцидента ищецът се затворил в себе си, не шофирал и спрял да излиза, изгубил мотивация за работа и трудно се възстановил. Разболял се от витилиго и псориазис, като започнали да му се появяват петна –окосмяването по брадата и косата опадало на петна. Преди процесното ПТП и двамата свидетели сочат, че ищецът е бил здрав, много общителен, спортувал и нямал проблеми, а след това се появили двете заболявания – витилиго и псориазис и проблеми с окосмяването, като започнал да се притеснява за външния си вид, не можел да спи, появил се световъртеж и общо неразположение. Свидетелят К. изрично сочи, че не е търсена помощ от психолог или психиатър.

Въз основа на изложената фактическа обстановка и съобразявайки становището на страните, съдът достигна до следните **правни изводи**:

Съобразно чл.432 КЗ, увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност" при спазване на изискванията на чл. 380. Същевременно, разпоредбата чл.429, ал.1 КЗ, предвижда, че застрахователят по договора за застраховка "Гражданска отговорност" се задължава да покрие в границите на определената в застрахователния договор застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди, които са пряк и непосредствен резултат от застрахователното събитие.

От законодателя е въведена допълнителна, специална предпоставка за допустимост на прекия иск на пострадалия срещу застрахователя на гражданската отговорност на виновния водач на МПС. Съобразно разпоредбите на чл.498, ал.3 КЗ вр. чл.496 КЗ вр. чл.380 КЗ, е предвидено да изтече определен период от време от сезирането на застрахователя за доброволно уреждане на отношенията, а именно тримесечен срок, след изтичането на който са допустими за разглеждане съдебните претенции. В този смисъл на първо място съдът следва да прецени дали е допустим предявеният иск, т.е. ищецът следва да представи надлежни доказателства, че е сезирал застрахователя с искане за изплащане на застрахователно обезщетение, както и че е изтекъл срока по чл. 498 ал.3 вр. чл. 496 КЗ.

В процесния случай, ищецът е отправил писмена застрахователна претенция към ответника на 02.08.2021г. за имуществени, и на 28.10.2021г. за неимуществените вреди. С писмо от 06.12.2021г. застрахователят отказал изплащането на обезщетение с мотив, че не са ангажирани безспорни доказателства относно вината на застрахования при ответника водач. Исковата молба е депозирана на 09.05.2022г., т.е. в съответствие с установените в чл. 498 ал.3 от КЗ предпоставки – при условията на отказ от застрахователя за изплащане на обезщетение, поради което и предявеният иск е допустим.

За успешното провеждане на прекия иск срещу застрахователя, в тежест на ищеца е да установи при условията на пълно и главно доказване кумулативното наличие на следните предпоставки: 1/ валидно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“, сключена с ответното застрахователно дружество и покриваща отговорността на водача на лек автомобил „Фолксваген Голф“, с рег. No *****, и настъпилото застрахователно събитие в срока на действие на застраховката; 2/ Т. И. Т. - водачът на лек автомобил Фолксваген Голф“, с рег. No ***** да е нарушил правилата за движение по пътищата, управлявайки застрахования автомобил и да е предизвикал ПТП-то, като е преминал на неразрешен червен сигнал на светофарната уредба; 3/ именно в резултат на ПТП-то да са настъпили вредите, т.е. причинно -следствената връзка и конкретния вид и размер на вредите; в тази връзка на установяване подлежи конкретния вид, характер, интензитет и продължителност на неимуществените вреди – твърдените физически болки и страдания / травма на гръден кош, болки по цялото тяло/, чувство за безпомощност, страх от пътуване с МПС и отключване на автоимунните заболявания: псориазис вулгарис, витилиго и алоpecia areata, т.е. че последните са именно последица от настъпилото ПТП.

Обстоятелствата по т.1 са прието от съда за безспорни и ненуждаещи се от доказване. При подробното обсъждане на фактическата обстановка по-горе, съдът прие, че Т. И. Т. - водачът на лек автомобил Фолксваген Голф“, с рег. No ***** е предизвикал ПТП-то, като е преминал на неразрешен червен сигнал на светофарната уредба, с което действие е нарушил чл.6 т.1 от Закона за движението по пътищата. В този смисъл и съдът приема, че ищецът е доказал при условията на пълно и главно доказване извършването на Д.ието, противоправността му, както и виновността на водача- същата следва да се презюмира при наличието на останалите обективни елементи от състава на непозволеното увреждане.

От събраните гласни доказателства и изготвената комплексна съдебно-медицинска и психиатрична експертиза, се установяват физически болки, страдания, негативни психически преживявания и емоционален стрес. Въз основа на заключението на вещите лица, съдът приема, че ищецът е получил ожулвания в областта на лицето, двете хълбочни области, лявата длан, лявото коляно, лява слабинна област, контузия на гръдния кош в резултат именно на процесното ПТП. В своята съвкупност описаните травматични увреждания са обусловили временно разстройство на здравето неопасно за живота, като са отзвучавали в рамките на 2-3 седмици, а към изготвяне на заключението няма данни за възникнали усложнения във връзка с тях. По своето естество посочените увреждания са леки и не налагат никаква сериозна промяна в начина на живот на пострадалия. Емоционалният

стрес, обаче, който безспорно се установява ищецът да е получил в резултат на катастрофата/както от КСМПЕ и от свидетелските показания/, би могъл да е причина за отключване на автоимунните заболявания, които вещите лица констатира. Няма данни по – делото относно това как и кога ищецът е бил диагностициран с трите заболявания. Липсва медицинска документация и затова, че преди катастрофата ищецът е страдал от алоpecia areata, която се е влошила от емоционалния стрес. Свидетелите също не сочат за наличие на това заболяване преди ПТП-то. Въпреки че липсва медицинска документация за трите автоимунни заболявания, вещите лица ги констатира по видими белези у ищеца, като съдът възприема и заключението, че заболяванията могат да се отключат и да са последица от силен стрес, какъвто безспорно се установи, че ПТП-то е причинило на ищеца.

С оглед на всичко гореизложено се установяват всички елементи от фактическия състав на неправомерното увреждане, които съдът е възложил в доказателствена тежест на ищеца.

Съобразно разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД обезщетение за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. С Постановление No 4 от 23.12.1968г. на Пленума на Върховния съд, което е постановено при действието на отменения ЗУС и е определено като задължително за съдилищата, съобразно Тълкувателно Решение No 1 от 2010г. по тълк.д. 1 / 2009г. на ВКС, са дадени надлежни разяснения за критериите, от които следва да се ръководи съда при определяне на размера на обезщетението по справедливост. Според мотивите в посоченото постановление, понятието "справедливост" не е абстрактно понятие. То е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства при телесните увреждания могат да бъдат характерът на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания и пр. От значение са и редица други обстоятелства, които съдът е длъжен да обсъди и въз основа на оценката им да заключи какъв размер обезщетение по справедливост да присъди за неимуществени вреди. В тази връзка, съдът извърши и подробната преценка на всички обективни обстоятелства, които следва да се имат предвид при определяне на размера на обезщетението, изложени по-горе а именно: характера на увреждането – нанесените средни телесни повреди не са от естество да възпрепятстват движението на ищеца и самостоятелното му обслужване, а те отзвучавали в рамките на 2-3 седмици – уврежданията са леки и не налагат никаква сериозна промяна в начина на живот на пострадалия. По отношение на автоимунните заболявания, съдът съобрази, че са се отключили в един отдалечен по време от катастрофата момент, като в периода след нея до отключването на заболяванията се установява, че ищецът е бил подтиснат, изпитвал е страх, стрес, притеснения, които вещите лица сочат като разстройство в адаптацията. Въпреки това в този период ищецът не е потърсил помощ от психолог и не е провеждал лечение в тази връзка, с което да намали последствията от преживения емоционален стрес. Както и св. К. сочи, изрично близките на ищеца не са настоявали да ходи на психиатър, а са били против

това. Към настоящия момент вещите лица сочат, че ищецът не се нуждае от психиатрично лечение. Не се ангажираха доказателства за това какво лечение се провежда по отношение на автоимунните заболявания, как това се отразява на живота на ищеца и с каква прогноза е занапред. В този смисъл и след като съобрази посочените по-горе обстоятелства, настоящият състав намира, че справедливо по смисъла на чл. 52 от ЗЗД би било обезщетение в размер на сумата от 10 000 лв.

В рамките на производството от ответника е направено възражение за съпричиняване, доколкото се твърди, че ищецът е преминал на неразрешен сигнал на светофарната уредба, и/или не е пропуснал движещият се с предимство насрещен автомобил и/или е бил без поставен предпазен колан, като е допринесъл за получените от него увреждания. Ответникът не успя да проведе пълно и главно доказване на фактите и обстоятелствата, които са възложени в негова доказателствена тежест. Напротив, твърденията се опровергават от събраните доказателства.

По отношение на претенцията за присъждане на обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата от датата на изтичане на тримесечния срок от представяне на застрахователната претенция пред застрахователя – 28.01.2022г. до завеждане на исковата молба – 08.05.2022г.

Съдът намира, че законна лихва върху сумите за обезщетенията за неимуществени вреди следва да се дължи от най-ранната дата измежду следните: датата на уведомяването от застрахования за настъпването на застрахователното събитие по реда на чл. 430, ал. 1, т. 2 ГПК или от датата на уведомяване или предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, съобразно разпоредбата на чл. 429 ал.3 от КЗ. В случая, ответното застрахователно дружество е уведомено за претенцията на ищеца на 28.10.2021г. и ответникът е отказал да изплати обезщетение, поради което и законната лихва се дължи съобразно чл.429, ал.3 от КЗ от датата, на която е предявена застрахователна претенция от увреденото лице – 28.10.2021г. Претенцията е за период с начало 28.01.2022г. и следва да се уважи така, както е заявен периодът, като изчисленията посредством Апис Финанси за посочения период от 28.02.2022г. до 08.05.2022г. на законна лихва за забава върху сумата от 10 000 лв. е 280.56 лв., като до този размер и претенцията е основателна.

По разноските:

Страните са направили искания за присъждане на разноски. Предвид разпоредбата на чл. 78 ал.1 и ал.3 от ГПК и двете страни имат право на разноски, съобразно уважената и отхвърлената част от иска.

Ищецът представя списък с разноски, с който претендира следните суми: 1072,18 лв. – заплатена държавна такса, 570лв. – възнаграждения за вещи лица и 3500 лв.- адвокатско възнаграждение. Доказателства за заплащане по делото на посочените суми са представени.

Направено е и възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което съдът намира за основателно или сумата, която следва да се присъди в полза на ищеца за възнаграждение за един адвокат, изчислено съобразно чл. 7 ал.2 т.1 и т.3 вр. чл.2 ал.5 от

Наредба No 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения е 1700 лв. Съобразно уважената част на исковете, съдът намира, че в полза на ищеца следва да се възложат и съответно 631,61 лв. – разноски за заплатена държавна такса и възнаграждения за вещи лица.

С оглед изхода от спора, съразмерно с отхвърлената част от иска и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, в полза на ответника от общия размер на направените от него разноски-2350лв., от които 650лв. – заплатени възнаграждения на вещи лица, 20 лв. - депозит за призоваване на свидетел и 1680 лв. – заплатено адвокатско възнаграждение, на присъждане подлежи сумата от 1446,15 лв.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗД „Бул Инс“ АД, ЕИК 831830482, седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Джеймс Баучер“ No 87, представлявано от С.С.П. и К.Д.К., **ДА ЗАПЛАТИ** на Н. И. К., ЕГН *****, адрес: *****, сумата от **10 000 лв. /десет хиляди лева/**, представляваща обезщетение за претърпените от Н. К. **неимуществени вреди**, изразяващи се във физически болки и страдания, чувство за безпомощност, страх от пътуване с МПС и отключване на автоимунните заболявания: псориазис вулгарис, витилиго и алопекия ареата, вследствие на ПТП, настъпило на 31.07.2021г. в гр. Варна, на кръстовището на бул. „Владислав Варненчик“ с бул. „Мария Луиза“, по вина на водача на лек автомобил „Фолксваген Голф“, с рег. No ***** Т. И. Т., който при управление на автомобила по бул. „Мария Луиза“ по посока Аспарухов мост нарушил правилата за движение по пътищата – чл.6 т.1 от ЗДвП, като преминал на червен сигнал на светофарната уредба и ударил завиващия на ляво, на зелен сигнал на светофарната уредба, към бул. „Вл. Варненчик“ автомобил „Мазда 6“ с рег. No *****, управляван от ищеца, като отговорността на виновния водач към момента на инцидента е застрахована при ответника по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ със срок на действие до 02.02.2022г., **ведно** със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исквата молба в съда / 09.05.2022г. / до окончателното изплащане на задължението, **както и сумата от 280,56 лв. / двеста и осемдесет лева и петдесет и шест стотинки/**, представляваща законната лихва за забава върху присъдената главница за периода от 28.01.2022г. до 08.05.2022г., **на основание чл.432 от КЗ и чл.86 от ЗЗД**, като **ОТХВЪРЛЯ** исковете в частта за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди **за разликата над 10 000 лв. /десет хиляди лева/ до предявения размер от 26 000 лв. /двадесет и шест хиляди лева/**, както и в частта за присъждане на обезщетение за забава върху претендирания размер на главницата за периода от 28.01.2022г. до 08.05.2022г. **за разликата над 280,56 лв. / двеста и осемдесет лева и петдесет и шест стотинки/ до предявения размер от 729,44 лв. / седемстотин двадесет и девет лева и четиридесет и четири стотинки/**, като **неоснователни**.

ОСЪЖДА ЗД „Бул Инс“ АД, ЕИК 831830482, седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Джеймс Баучер“ No 87, представлявано от С.С.П. и К.Д.К. , **ДА ЗАПЛАТИ на** Н. И. К., ЕГН *****, адрес: *****, сумата от **2 331,61 лв. /две хиляди триста тридесет и един лева и шестдесет и една стотинки/**, представляваща съответна част от сторените разноси за държавна такса, адвокатско възнаграждение и депозити за вещи лица, **на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК.**

ОСЪЖДА Н. И. К., ЕГН *****, адрес: гр. Варна, ул. „Г.С. Раковски“ No 76, ет. 4, ап.1, **ДА ЗАПЛАТИ на** ЗД „Бул Инс“ АД, ЕИК 831830482, седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Джеймс Баучер“ No 87, представлявано от С.С.П. и К.Д.К. , сумата от **1 446,15 лв. /хиляда четиристотин четиридесет и шест лева и петнадесет стотинки/**, представляваща съответната част от направените разноси за адвокатско възнаграждение, депозити за вещи лица и призоваване на свидетел, **на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК.**

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд - Варна в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____